

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6-ik szám alá küldendő.	Pest, sept. 6. 1868. 36. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. Ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Arany trombita.

Fujja a közvélemény Békés vármegyében.

Követinkre itt a végitélet napja,
Kiki itéletét érdem szerint kapja!
Harsan a trombita . . . s a hütlen megremeg . . .
Neki a hives ősz kánikulla meleg.

Nagy örömünk lenne hat képviselőnkbe,
Ha mindegyik tisztán állana előnkbe;
De a fényes napnál világosabb már ma . . .
Szörnyü pecsovicscsá lőn ezeknek hárma.

Boczkó Dániel az, ki most is — mint régen . . .
Nem csuszkál Bécsfelé a sikamlós jégen.
Ember ő a gáton . . . megállja a helyet,
Ne köszönjön hát le — maradjon követnek.

Podmaniczky Friczi egy lenne a jóból —
Csak lépne ki végkép a közös hajóból;
De mert hát e tényhez biztos remény vezet:
Véle választói szorithatnak kezet.

Megtért a jó utra **Beliczey István**!
Baloldali elvet vall őkelme is mán;
Csak oszt ne változnék . . . hanem hü maradna:
Jövő választásnál bizalmat aratna.

De nem így ám **Székács**! esperes ur feje . . .
Bármint kardoskodjék mellette a veje!
Ő követségének faragva a fejfa , . .
Kihull a bizalom rostáján a pelyva.

Husz év mulva más az idő,
Eltünt már a régi dicső . . .
Most is lesz majd honvéd!
Ágyutalan, fegyvertelen, —
Hanem biz az egy hirtelen
Az ellennek nem vét.

Fogyasztja az eleséget,
Őrzi majd a békességet
Meg a *közös törvényt*.
Minek is keresztelétek
Óriási hős honvédek
Nevére a törpét?

KONDOR MARCZI.

Tréfás diskurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

M i h á l y. Szomszéd! nem tudna valami orvosságot komendálni roppant szorulásom van.

I c z i k. Thodnék biz én Mihály gazda!

M i h á l y. Komendáljon hát valamit . . . . . az isten is megáldja.

I c z i k. Hát vegyen khend egy öveg Deák Ferencz keserő vizet, az majd khipurgálja khendet.

M i h á l y. Hát aztán milyen izü az a Deák keserü viz?

I c z i k. A bizuny hallja khend . . . russzabb a savanyó vizes burnál.

I c z i k. Nü nü nü Mihály gazda! mundja meg csakh khend nekhem, miért nem nő khi az én bajoszszom is ulyan spiczre mint a khendé?

M i h á l,y. A bizuny azért nem nő ki, mert Iczik szomszédnak egy kissé hosszabb orra van mint nekem s aztán árnyékba tartja a bajusz helyét.

Ludas Matyi gyorspostája.

Jámborfalvinak. Mindennek van oka foka, a melyik műről hallgat a krónika, — az az oka, hogy igen is j á m b o r.

Békés csatárnak. Kaptuk az arany tromb'itát," pompásan harsog, aligha meg nem siketül bele Szakáll és Trefort.

Csimpolyásnak. Önben — látszik — meg volna a jó akarat, de hát nem birja s z u s z s z a l.

Balassa-Gyarmatra O-nak. Önazt kérdi tőlünk, hogy szabad-e a n ó g r á d i a r a n y t r o m b i t á t utánnyomatni? Óh csak tessék bátran, — a baranyait is után nyomatták már Pécset több ezer példányban. Annak örülünk mi, hogy annyira kapós a nép között. Csak arra kérjük azokat, kik a lapunkban megjelent a r a n y t r o m b i t á k a t után nyomatják — ennyit nevezenek meg: „L u d a s M a t y i u t á n" vagy „L u d a s M a t y i b ó l." A hol pedig nyomda nem volna, rendeletre öt százat 6 frt. e z r é t pedig 10 frtjával magunk is kiállittatjuk diszesen és kézhez is szolgáltatjuk bérmentesen.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Az ó-budai hajógyár munkásai:

Kosa Sándor 10 kr. ifj. László György 10 kr. Csukás György 20 kr. László József 10 kr. László György 10 kr. Balogh István 10 kr. Kántor István 10 kr. Egy névtelen 20 kr.

Összesen 1 ft — kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Felhivás.

Azon tisztelt egyének, kiknek f. évi j u n i u s, j u l i u s, a u g u s z t u s i évnegyedes előfizetésük jelen 35-ik számmal lejár, kéretnek a praenumerátió megujitására.

Rajzoló Blumberg. | Felelős szerkesztő: BÉNYEI ISTVÁN | Kiadó-laptulajdonos: MÉSZÁROS. | Metsző Huszka.
Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.

Szakál Lajos uram! ez örökös kalmár,
Anyira elsüjjedt, hogy elvet se vall már;
A jobboldallal fúj ő kelme egy követ...
Békésből nem is lesz soha többé **követ.**

Trefort uram sem tud saját lábán járni,
Vodjáner részéről történjék akármi...
És bár maga álljon mindvégig tótágost:
Képviselő nem lesz innen ... Trefort Ágost!

Olyan ő valóban, mint egy szopos gyerek,
Maga lábán soha de sohase ered;
Játékszer ő neki a **h o n**, az **e l v**, s a **s z ó** ...
T r e f o r t.. „g e f o r t" e már nálunk közpéldaszó.

Egri krónika.

Kortyos Vahot Imre józan toasztja
a természetvizsgálók mámoros lakomáján.

Uram! uram Csiky Sándor barátom uram! szállok az urnak.

A rimaszombatyi pógármester nagy bölcsen azt a tanácsot adta, hogy térnél már egyszer eszedre s oldalognál el a jobboldal felé, ... mert ott van a dicsősség ... a hatalom és a ... és a ... (miután itt szónok torkán egy szöllőmag megakadt s igy a szava felakadt — a szomszédja egészité ki ilyeténképen) a d ő r e s é g.

És te Sanyi barátom! erre azt kontráztad, hogy te azon az uton barangolsz, melyre Deák Ferkó a banda primása lépett 61-ben s hogy nem te hagytad el a bandát ... hanem téged rugott oldalba a banda! mert ezelőtt kóta nélkül játszottátok a csárdásokat, a q u ó t á ról szó se volt, ... ma pedig már a morék mind kótából játszák a k e r i n g ő k e t s igy letértek az igaz utról.

Ebben balnézeted szerint tökéletes igazad van, és nincs az a természetvizsgáló — bár némelyike a bagolyból is s a s t csinál — ki szavaid baloldali igazságát eltudná csürni csavarni. De jobbról véve a dolgot pápaszemre ... egészen sárgafekete szinben tünik az fel.

Hogy te megmaradtál a 61-iki uton s igy egy helyben álsz hét év óta, ez csak azt bizonyitja, hogy s r u p i r t vagy, nem tudsz haladni a borral .. akarom mondani a korral. Látod mi milyen pompás haladást tettünk azóta? ma holnap oda jutunk, honnan aztán nem lehet tovább menni és a semmibe fogjuk lógázni mezitlábunkat, mig te egy helyen vered össze sarkantyus czizmádat.

Hogy mi kvótára huzzuk a magyart, ezt látod czigány becsületünk érdekében tesszük. Ha ez nem megy a fejedbe, nem tudsz reá szekundálni ... az a te hibád, mert nem is leszesz miniszteri Kandó! Magadra vess tehát ha a helyett, hogy h u z ó v o n ó lennél mint mi — megtánczoltatunk amugy magyar miskásan.

Simulni kell Sanyi öcsém! Látod én nem vagyok se doktor, se patyikás, se geologus, se metreologus, se marhakereskedő — de mint borkóstoló és képáruló még is itt vagyok e fényes gyülekezetben, s bár téged tartanak itt vörös republikánusnak csak, de hogy az egri „bikavér"-től mi sem irtózunk, erről meggyőződhetel, ha az előttünk fekvő üres palaczkokat és arczunk pipacsvirányát szemügyre veszed.

A rimaszombatyi pógármesternek feltünt ládd, hogy a B o r s z e m J a n k ó csikóbőrös kulacsnak pingáltatott s pipával a szádban, mint valami egri kapást.

Ezt mi borkóstolók és természet vizsgálók sem helyeselhetjük, mert makra pipádból az isteni osztrákmagyar trafik füstjét örökösön az orrunk alá fuvod, e pedig még Ló ... (szónok nagyot csuklik) még Ló ... (ismét csuklik) nya ... nyainak is kellemetlen. A kulacs ellen meg már épenséggel protestálunk, mert az nálad rendesen tele szokott lenni — nem a mi vivmányunkkal.... a ... a l ő r é v e l, hanem jóféle egri vörös borral; a borról pedig már még a Deák is azt tartja: „i n v i n o e s t v e r i t a s" borban az igazság ... és igy neked találna igazat adni a közvélemény a mi rovásunkra.

Ez ellen határozottan ... nem ... feliratilag tiltakozunk, mert ha a baloldal azt mondja:

„i n v i n o e s t v e r i t a s" a jobb oldal meg azt kiáltja: „i n l ő r e e s t p a r i t a s" és kutyáliter lefogtok s z a v a z t a t ó d n i a mint dukál.

Ha a Borsszem Jankónak a vala csapnivaló lekapási czélja, hogy elnépszerüttlenitsen saját városodban,— sokkal helyesebb lett volna, ha téged sarkantyus czizma helyett k a l u c s n i, magyar nadrág helyett p l u n d r a, attila helyett f r a k k, fokos helyett p a r u p l i és kulacs helyett c z i l i n d e r r e l nem a kezedbe ... hanem a fejedre, szóval magyar m i n i s z t e r e s k o s z t ü m b e n pikturázott volna le.

Igy aztán — igaz, hogy nem lenne belőled a jövő választásnál egri követ ... azt majd csak Vavrik főtisztelendő ur ütné el az orrod elől, de ha betyáros magyar viseletedet felváltod az előbbeni loyalis német viselettel, — ha bemagolod a kótát s elfelejted a régi nótát — s 61-ről 67-re átugrol ... s Deák Ferkó huzentrágliјába

kapaszkodol: észre sem fogod venni, mikor miniszterta nácsossá neveznek.

Ha pedig egyszer az lész,
Nem ér többé semmi vész,
Farbarugva a gondot...
Tehetsz bár mi bolondot.

Éljen tehát a quóta! a delegatió!! és a közösügy!!! (E pillanatban az érseki kertész vizhordó szamara elorditja magát ilyeténképen „iá... iá: mit a tisztelt tudós természetvizsgálók diáknak németezvén... éltetik nagyban a haza bölcsét.

A nagyságos „Századunk“ és méltóságos „Pesti Napló“ után közli

Bolond Istók.

Eredeti levelek.

Édes jó pajtásom Matyi!

„Minden helyen vannak az urnak szemei, nézvén a jókat és a gonoszokat“

Midőn holdvilágos tanyámból lejöttem a mennyei lajtorja szent fokain ebbe az eldorádói hazába, nagy utamat az osztrák magyar jobb oldal kiszámitása szerint, mely tészen osztrák értékben (mert már magyar nincs) 2000000578026 mértföldet azért tettem, hogy azok, kik megérdemlik, még itt e földön elvegyék általam hüségüknek jutalmát — az életnek koronáját.

Magas állásomnál fogva tehát nagy kegyelmesen ezennel megadom a Bach és Schmerling hős perepútyainak, a majoritás osztrák érzelmü szavazó gépének a kiérdemlett pölöngért, azon kijelentéssel, hogy mivel elég lovagiasak voltak Magyarországnak egészséges 48-kát mostoha gyermekként az éhes sasnak martalékul dobni, ezután hiába kolompolnak és zörgetnek a Mennyországnak kapuján — ki nem nyittatik, ha csak Deák maga a vezér néki nem rohan, mint Botond Byzánc vára rézkapujának.

Karakán Marczi édes szógámnak pedig ezennel meghagyom és keményen megrendelem, hogy a közösügyes gujára darabonként, de különösen annak kolomposaira, a most tőlem nyert felkötendő kolomp felelőség terhe mellett ugy vigyázzik, hogy ha a közösügyes nyavajától megzabálnak, akkor tüstént karikásával kiméletlenül kergesse meg őket; ha pedig e komótió sem használna, krisztélyt nekik, s igy a veszély el lesz háritva.

Azonban a gujának megfélemlés esetében annyit mondhatok: „Ha a föld gyomrába ásnák is be magokat, az én kezem onnan is kihozza őket; ha az égbe hágnának is fel, onnan is levetem őket.“

Marczi szógámtól meg kivánom, hogy a közösügyes gujáról tegyen nyilt számadást, ajánlatot, hogy vajjon közülök melyeket véli meghagyandóknak, s hogy nem dühöng-e köztük most is valami vész?

Az életnek koronáját pedig századunk legnagyobb Lajosa, Kossuth Lajosnak névnapi üdvözletül ezennel biztositom. Zálogául szeretetemnek kegyelmességem mellett, az általam készitett 67-ik Dicséret 2-ik és 3-ik verseit küldöm az olaszok országába.

„Áldás jő az igaznak fejére“

Szent Dávid.

Uj honvéd dal.

— Az angyalát a világnak,
Gyere pajtás katonának...
Most már a hazáért vérzünk,
Perczel lesz a fővezérünk. —

„Nem mennék én katonának,
Bármily handgeldet adnának —
Különösen Perczel alatt...
Hiszen Moórnál is elszaladt.“

— Verbuválnak, muzsikálnak —
Gyere pajtás katonának, —
Klapka lesz a fővezérünk!
Ezzel már csak többet érünk.

„Dehogy megyek, dehogy megyek,
A komandót nem értem meg; —
Klapka is csak oly gyenerál:
A ki mingyárt megreterál.

Minap is az országházban
Egy kis honvédelmi lázban...
Azt hittük, hogy ő menti meg —
A nemzeti becsületet.

S uramfia! harmadnapra
Mint a századunk hadnagya...
Mikép hajdan Komáromot
Elvét épen ugy.. feladta.“

Gyengenszuró.

I.

Egy éji jelenet.

Ferencz gazda: Andrássy koma! ébren van e kend? baj van a porta körül, aligha el nem lopnak valamit, mert nagyon vonitanak a kutyák!

Andrássy: Ne féljen Ferencz szomszéd! nincs már innen mit lopni; azok a kutyák meg csak hadd vonitsanak . . . **azért tartom őket.**

Pattantyúk.

Azt beszélik a fővárosban, hogy a legközelebbi országos üléseken a haza bölcse egészen vissza vonul a vitatkozásoktól és csak hallgatni fog.

Bár csak ezelőtt három évvel örvendeztettek volna meg ily kellemes hirrel . . . bizonyosan nem volna most Magyarország . . . mi na? . . . hát osztrák provinczia!

Dr. Grojsz Lajos filisztertanácsos komolyan tiltakozik az „este virágzó“ lapban azon feltevés ellen, hogy Tarczi tanár, Lajos napi felköszöntésében őt éltette volna, mert nem ő a századunk legnagyobb Lajosa!

Hajdanában azt mondogatták, hogy „extra hungariam non est vita.“

Soha se volt e nagyobb igazság mint most, mert bizony van is benne elég sok és nagy vita.

II.

Egy toaszt hatása illusztrálva

Balaton-Füreden.

Tarczi tanár — Lajos estvéjén — poharat emelvén a század legnagyobb Lajosára... a jelenlevő papok s azoknak lelkes unoka hugai rögtön elájultak. Bizonyosan attóli félelmökben, hogy ha ezt meghallja Wenckheim belügyminiszter ő exja! stante. pede királyi biztosokat küld Füredre s azokkal egyszerre bedugat minden fürdő lyukat.

Ily czimű lapunk is lesz hát őszre: „Közvélemény," — persze csak egy ember fogja hangoztatni, s miként programmjából olvashatni, sok reperálni valót lát a magyar nemzeten.

Na majd meglássuk, hogy a publikum közvéleménye fog-e valamit Ormodi Bertalan közvéleményén, illetőleg pedig zsebén reperálni?

A jobboldali képviselők in corpore felszólitást akarnak intézni Európa összes államaihoz, hogy miután itt már a szolgálati idő kitelik: ajánlják magukat bármi körülmények közt a szavazásra.

Chinából, hallomás szerint ez ajánlat elis fogadtatott.

A Pesti Napló szerkesztője oly nagy gourmanná lett, hogy étvágyának kielégitésére nincs már a saját hasában hely; tehát Pálffi Albertnek gindár kollegájának gyomrát kiárendálta oly végből, hogy ha már saját fejével nem tud gondolkodni, — legalább a más hasával egyék.

A jászberényiek most attól tartanak, hogy Ráth Károly sajtópert akaszt a nyakukba a gyakori földrengés megszüntetése végett s mint köz csend és béke háboritókat, megidéz eti az egész jászkunkerületi földeket, réteket és kaszállókat.

A visszontlátás örömei

vagy is az osztrákmagyar országgyülésre visszatért közösügyes képviselők párbeszéde a párt klubbjában; kihallgatta a krinolin kerti csősz.

Deák.

Hogy vagytok czimborák,
Ki mikép mulatott?
Emeltek e otthon
Szivesen kalapot?

Somsich.

Hej hagyj békét Feri!
Ne kérdezd, hogy vagyunk,
Az igazat valva
Bizony csehül vagyunk,
Szemünkre vetettek
Közösügyet, kvótát,
Bezzeg furcsán fujja
A nép most a nótát.

Czebrián.

A ti sorsotok még
Angyali higyjétek,
De ismernétek csak
Azt a palócz népet,
Inkább lennék mostan
Czebra mint Czebrián,
De nagy bajt is vettem
Saját pénzem árán.

Szász Károly.

Hát én mit is mondjak
Mint kezdjem panaszom?
Megnézni se mertem
Tulajdon lakásom,
Ez a kis kun nemzet
Türelmes mint birka,
Mostan látnátok csak
Egész vad furia.

Eötvös.

Én azért futottam
Bécsbe hamarjában,
Nem hittem magamat
Biztosan hazámban,
Ámbár választóim
Budai polgárok!
És többnyire svábok!
Nincs politikájok.

Többen.

Hogy mulattál Besze?
Vald meg, Esztergomba.

Besze.

Kevés hijja, hogy nem
Jutottam járomba,
Mert azt mondták a ki
Deákkal szavazott,
Hazánk s nemzetünkre
Szörnyü romlást hozott;
Nem szeret a pártom
Pedig ugy bőgök én:
Mint valami bőszült
Afrikai bölény.

Vadnay.

Én sem hittem volna
Hogy ekkép kikapjak,
Miskolcz városából
Majd hogy el nem csaptak.
A sok demokrata . . .
Akként nekem rontott,
Csak pislognom kellett,
Miként a miskolczi
Kocsonya pislogott.

Tóth Vilmos.

Én is benyujtom hát
Siralmas panaszom,
A nép majd kitépte
Lángszinü bajuszom.
Nem is vártam ám be
Jobban jöjjön tüzbe . . .
S haljam érdemeim
Koszoruban füzve.

Ivánka Imre.

Engemet Patajon
Tán máskép fogadtak?
Csak kevésbe mult hogy
Ki nem dorongoltak.
Én ennek az okát
Hamar fel nem fogtam,
Azért volt biz az, hogy
Görgeit pártoltam.

Többen.

Pulszky hadd beszéljen
Mi hir van Szentesen?

Pulszky.

Az volna csak a szép
Ha én oda mennék,
Onnan ugyan többé
Tudom ki nem jönnék.
Mert mint Mátyás királyt
Orromról ösmernek,
Mint oláh a medvét
Aként elvernének.

Kovács László.

Halljátok czimborák!
Én szerencsés valék,
Mert Vachot Imrében

Jó pártfogót nyerék.
Szegény Csiky Sanyit
Ugy le dorongolta:
Midőn az egri bor
A nyelvét megoldta,
Természet vizsgálók
Ki is mondták legott:
Ő gyomrában legtöbb
Borkő találtatott.
Nem is kell Vachotnak
Csak az eszem iszom,
Keresztül megy akkor
Kossuthon... Krisztuson.
De ha a csizmából
Kiszorul a lába:
Több csizmadiának
Borul a nyakába.
Dictiózik akkor
Maga is neveti...
A csizmát aztán a
A nagy harang fizeti.
Ugy-e uraim hogy
E vers eredeti?

Nógrádiádák.

Pulszky Ágoston ur, a megye szavazat nélküli gyalog esküdtje! miután a legközelebbi bizottmányi nagy gyülésben a régi gárda hőseinek Sontaghnak, Jeszenszkynek, Reményffinek s többeknek komoly leczkét tartott volna a megyei élet autonomiájáról — diadalmasan haza vonult Szécsénybe... szopni.

T. Károly a b. gyarmati népkörből magával vitte a „Pecsovics" élczlapot.

Reggel megjelenik nála az egylet szolgája: „Tessék ide adni tensurfi a Pecsovicsot."

„Nem érek rá most, alszom." —

„De kérem, a körből nem szabad az ujságlapot elvinni."

„Ej ugyan ne alkalmatlankodjék azért az egy rongyos pecsovicsért, menjen a megye házba ... kaphat ott egy helyett akár huszat."

Az egylet szolgája tehát (köztünk legyen mondva politikus csizmadia) komoly méltósággal vonul be a megye házába, még pedig egyenesen az első alispánhoz.

„Csókolom kegyes kezeit Nagyságodnak, én mint a népkör hites szolgája ide utasittattam azon való reménységben, miszerént léteznének e megye házában a nálunk hiányzó pecsovicsnak számos példányai..."

Az alispán erre oly szemeket vágott az érdemes szolgára, hogy ez azóta mindig szalad.

ADOMA.

Ritka esztendő melyben a bugyiszlói határt el ne öntené a Duna árja.

Egyszer épen ily áradat előtt, midőn azt énekelte a rektor, hogy „e puszta és szárazföldön, hol semmi viz nem találtatik" uj házat csináltatott a bugyiszlói ember, bele is rakodott s akkor éjjel hált benne legelőször.

Mikor felébred hajnalban csak hallja ám, hogy valami azt mondja a szobában „örököm eneköm... örrököm e nekököm."

Leugrik az ember dühösen az ágyról, hát már akkor térdig ért szobájában az áradat s egy nagy zöld béka kedélyesen pislogott a padkán, az akarta örökölni a házat.

„Ennye a ki felmarkolt nem az apád csináltatta ezt a hajlékot, még is te akarnád örökölni... e szavakkal megfogja emberünk az öröklő békát s ugy vágta a falhoz, hogy mingyárt megtette a testamentumot.

Nekünk is igy kellene ám tennünk a mi németjeinkkel, kik mint az áradat betódulnak hazánkba s mingyárt örökölni szeretnék magyar hazánkat.

A. No valahára! Görgeit elvitte az ördög.

B. Ne beszélj hát... igazán?

A. Saját szememmel láttam.

B. Hol?

A. A győri szinházban produkálták egy szindarabban, melynek végén, mikor Görgei bünét szánva — bánva, a lelkiismeret nyomásától földhöz veri magát: beszaladt két ördög s ugy elragadta a publikum roppant kaczagása közt, hogy lába sem érte a földet.

B. Be kár, hogy csak játék volt.

Mi a quóta?

A németnek boldogsága!
A magyar ostobasága!
Alkotmány nyomorusága!
Gyávaságunk bizonysága!
Deák philosophiája!
Ország koldustarisznyája!

Diskurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

M i h á l y. Na szomszéd! gróf Széchenyi szépen megjövendőlte, hogy M a g y a r o r s z á g n e m v o l t, h a n e m l e s z, mégugyan pompásan kezd teljesülni a jóslata?

I c z i k. Hát mit akar khend ezzel mundani Mihály gazda! hiszen a gráf Széchenyi ukhus egy polithikos ember vult, ü nem jüvendülthe azt meg, hogy mi lesz? ü csak azt mundutta hugy „l e s z;“ nü hát nem lett belülle e g y k h ü z ü s ö g y e s u s z t r á k m a g y a r u r s z á g?

M i h á l y. Meg nem foghatom Iczik szomszéd! hogy a vidéki mészárszékekben miért mérik oly drágan a marhahust . . . holott van az országunkban annyi marha?

I c z i k. Thodja khend Mihály gazda! ennek is meg van az uka, mert ha a khurmány nem fizethné ulyan méreg drágán a m a r h á k a t, a vidékhen sem otánoznák mingyárt e tulzott khiadásukhat.

M i h á l y. Azt hallom szomszéd! hogy a természetvizsgálók Egerben tartott nagy gyülésén némely tudós többet buvárkodott a politikában mint a természet titkaiban?

I c z i k. Thodja khend az ögyetlen ember mindig ahhuz fug a mihez annyit ért mint hajdu a harangünthéshez.

M i h á l y. Látta-e a szomszéd uj magyar bélyegünk is van már forgalomban?

I c z i k. Na lássa khend! legalább a khüzüs alkhutmány meg is van b é l y e g e z v e.

M i h á l y. És méltán, mert olyan ez a mi jelenlegi alkotmányunk mint a dézsa, telik telik mindenféle hulladékkal s utoljára is — kiöntik.

Ludas Matyi gyorspostája.

Szent Dávidnak. Ladányi István számára semminemü előfizetés nem történt Áldor által. A más sik kérdésre: csak a b r a k o l n i kell azt a pegazust, hogy jobban r u g h a s s o n.

Óváry Petőnek Alexandriába: A szózat jelképzetére hozzánk küldött előfizetési öszveget u. m. 4 ang. font és egy ½ Napoleon aranyat vagy is 110 frankot átadtuk a „Honvéd“ t. szerkesztőjének. A pecsétet postára tettük.

Zebulon Isacharnak: Azt kérdi ön mikor kerül a küldött tárgyakra a sor? Hát holnap után kis kedden bornyu nyuzó pénteken.

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Bónis László Érköbölkutról 3 frt.
Kövy László Mindszentről 1 frt. 30 kr.
Összesen 4 frt 30 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Felhivás.

Azon tisztelt egyének, kiknek f. évi j u n i u s, j u l i u s, a u g u s z t u s i évnegyedes előfizetésük mult 35-ik számmal lejárt, kéretnek a praenumerátió megujitására.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** | Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.